

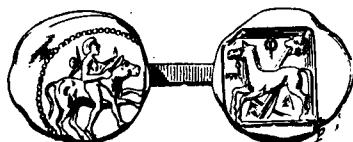
τες διὰ τὴν ὁξύτητα τῶν τρόπων, τὸ φιλοπόλεμον πνεῦμα, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς φιλο-
ξενίας, ἀλλὰ συγχρόνως διὰ τὴν περὶ τὰς ὑποχρεώσεις ἀπιστίαν καὶ διὰ τὴν περὶ τὰς
πολιτικὰς συζητήσεις καὶ συνομολογίας ἀνεπιτηδειότητα· τούτου ἔνεκα αἱ ὀλιγαρχίαι αὗται

Νομίσματα θεσσαλικῶν πόλεων

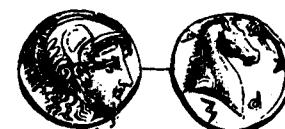
Φερῶν

(Ἐκάτη μυρισσοφόρος καὶ λέων ἐπὶ κοῖνης)

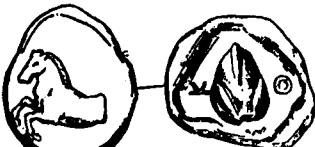
Φερῶν

(Ἐφηβος κρατῶν ταῦρον καὶ ἵππος)

Φαρσάλων

(Παλλὰς καὶ ἵππος)

Σκοτούσης

(Ἴππος καὶ λοφὸς ἀλλεβρόσου)

Λαρίσης

(Ἡ νύμφη Λάρισσα καὶ ἵππος)

ἥσαν σφόδρα ταραχώδεις καὶ οὐδέποτε ἔρρυθμοντος θησαυρούς. Ἀφ' ἑτέρου δὲ οὔτε οἱ ὀλιγάρχειον πλούσιοι καὶ ἴσχυροὶ ἀπόγονοι τῶν κατακτητῶν, οἱ ὀλιγαρχούμενοι ἐλεύθεροι λαοὶ τῆς Θεσσαλίας, φαίνονται ἐπιζητήσαντές ποτε τὴν ἔννομον τῶν δικαίων αὐτῶν ἔξασφάλισιν· ὥστε συνήθως αἱ θεσσαλικαὶ πόλεις ἔχλυδωνται ὑπὸ ἀναρχίας, ητις περιεστέλλετο μὲν ἐκ διαλειμμάτων ὑπὸ ἐπιχρατήσαντός τινος δυνάστου, ἀλλὰ δὲν κατηνάζετο δριστικῶς ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς εὐνομίας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσηγορίας, τὸ δοποῖον θέλομεν ἵδει ἀναπτυσσόμενον εἰς τὰς μεσημβρινωτέρας ἐλληνικὰς πολιτείας. Κατὰ τὸ ἐλάττωμα τοῦτο οἱ Θεσσαλοὶ φαίνονται μᾶλλον προσεγγίζοντες πρὸς τὰς βιοφειοτέρας μακεδονικὰς φυλάς. Διέφερον δὲ τῶν εὐνομωτέρων ἐλληνικῶν καὶ διότι οὐδέποτε διέπρεψαν ὡς δπλίται, δηλαδὴ ὡς τακτικοὶ πεζοὶ στρατιῶται. Ἡ περὶ τὴν πεζικὴν ταύτην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀσκησις ἦτο ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν ἔνάσκησιν τῶν πολιτικῶν δικαιώματων, ὃν ἐστεροῦντο αἱ θεσσαλικαὶ πόλεις. Καὶ εἶναι ἀξιον οημειώσεως ὅτι ὅχι μόνον οἱ κυρίως Θεσσαλοὶ ἀλλ' ἐν γένει οἱ ἐκτὸς τῶν Θερμοπυλῶν Ἑλληνες δὲν ὑπῆρέτοντο συνήθως ὡς δπλίται εἴκοσι δῶν τῶν φυλῶν δσαι ησαν ὑποτεταγμέναι εἰς τοὺς Θεσσαλοὺς μόνοι οἱ Μαλιεῖς, οἱ περὶ τὰς Θερμοπύλας οἰκοῦντες, δηλαδὴ οἱ πλησιέστεροι πρὸς τοὺς μεσημβρινωτέρους Ἑλληνας, ἀναφέρονται ὡς τακτικῶς δπλιτεύοντες οἱ δὲ Περδαίβοι καὶ Μάγνητες καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Δόλοπες ἐμάχοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅχι παρατεταγμένοι καὶ φέροντες τὴν βαρεῖαν τοῦ δπλίτου πανοπλίαν, ἀλλ' ὡς δτακτοὶ καὶ ψιλοί, ητοι ὡπλισμένοι δι' ἄκοντίων. Τούτου ἔνεκα, καὶ δταν ἀναφέρονται δλόκηρος ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς Θεσσαλίας, δ ἀριθμὸς τῶν δπλίτων αὐτῆς εἶναι ἀναλόγως μικρός, μέγα δὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἵππικοῦ. Διότι οἱ Ἰδίως Θεσσαλοί, οἱ κυρίαρχοι τῆς χώρας, δνομαστότατοι μάλιστα ὑπῆρξαν ὡς ἱππεῖς. Οἱ πλουσιώτεροι τῶν εὐπατριδῶν αὐτῶν, τρέφοντες εἰς τὰ μεγάλα αὐτῶν κτήματα τοὺς καλλίστους ἵππους τῆς Ἑλλάδος, συνεκρότουν ἀπὸ τῶν ἀπορωτέρων ἐλευθέρων καὶ ἀπὸ τῶν πενεστῶν τὰς λαμπρὰς ἔκείνας Ἰλας, αἴτινες ἐλογίσθησαν πάντοτε ὡς τὸ ἄριστον τῆς Ἑλλάδος ἵππικόν. Εἶχε δὲ ἡ ἵππασία τοσοῦτο συναρμοσθῆ πρὸς τὰ ἥθη τῶν Θεσσαλῶν, ὥστε παρ' αὐτοῖς, ἐπὶ τῆς τελετῆς τοῦ γάμου, εἰς τὰ λεγόμενα γαμοδαίσια, δ γαμβρὸς προσέφερεν εἰς τὴν νύμφην κεχαλινωμένον πολεμιστήριον ἵππον.

¹ Εκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται πρὸς τούτοις ὅτι οἱ δοῦλοι τῆς Θεσσαλίας, οἱ πενέ-

